

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΗΣ ΧΘΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ο ΔΗΣΤΗΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΥΣ

—Πολλὰς ἀξιολόγους διηγήσεις δύναται τις νὰ εὐρη μεταξὺ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ χρονικά τῶν τελευταίων ληστρικῶν συμμοριῶν, μία δὲ τῶν ἱστοριῶν τούτων, ἣν ἐνταῦθα ἀφηγεῖμαι, ἀναφέρεται καὶ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν, ἀποδεχόμενα τὸ παραδοξότερον καὶ πλέον πρωτοφανές τῶν ἀπεικταίων ὅσα ποτὲ εἰς τὴν φιλήσυχον ταύτην πόλιν συνέβησαν.

Ἡ ἐπὶ τῶν ὁρέων ληστεία, συντόνως ὀκονὲν πολέμου-μένην ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων, ἐφαίνετο, περὶ τὸ 1851, παντελῶς ἐξόντωθεαι. Τὸ αὐτὸ ἐκεῖνο ὁμῶς ἔτος ἀνεφάνη ἐπὶ τῶν ὁρέων τῆς Ὀρθροῦς ἡ μυστηριώδεστερά καὶ τολμηροτέρα τῶν συμμοριῶν, ὅσαι ποτὲ ὑπῆρξαν, κυμαίνουμένη παρὰ τὸ λῆμα τὰ πέριξ, καὶ ἐν τούτοις πάντοτε ἀόρατος μένουσα ἀπὸ τῶν στρατιωτικῶν ἀποσπασμάτων, ἃτινα ματαίως ἀνεζητοῦν τὰ ἔχρη της οὐδενὸς ἱστορικοῦ καταλάμψαντες.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς συμμορίας ταύτης περὶ οὗ οἱ χωρικοὶ τῶν περιχώρων διίσχυρίζοντο ὅτι καθ' ἑκάστην μετεσχηματίζετο ἐξωτερικῶς εἰς ἄνθρωπον ὅλως διάφορον τῆς προτεραιᾶς· καὶ ὅτι κατήγετο ἀπὸ τῆς καλλιτέρας οἰκογενείας ἐνδὲς τῶν ἐκεῖ πληθύνων χωρίων, εἶχε ἐν λόγῳ διασπείρει πᾶν τρόμον εἰς ὅλκας τῆς γειτονικᾶς πόλεις. Ἐν ἡ ἡμέρᾳ ὃ στρατὸς τὸν ἀνεζήτη· ἐν τινὶ πόλει ἐνθα πρὸ ἐλπίων ὥρων εἶχε διαπράξει παρὰ τὸ λῆμα ληστείαν, τὴν αὐτὴν ἐκεῖνην ἡμέραν ἤρχετο ἡ εἰδησις περὶ τολμηρᾶς ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθείσης αἰχμαλωσίας εἰς πόλιν πολὺ νῆς· πρώτης ἀπέχουσαν, πρᾶγμα ἀρκούν ἵνα περιάγῃ τοὺς διώκτας αὐτοῦ εἰς ἀληθὴ ἀμηχανίαν. Τὸ περίεργον δὲ ἦτο ὅτι καίτοι ἄξεστός χωρικός ὁ ἀρχηγὸς οὗτος, ἐξέλεγε πάντοτε τὰ θυμὰτά του, ὡς ἐν εἰργάζετο πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς κοινωνικῆς ἰσότητος, μεταξὺ ὠρισμένης τάξεως πλουσιῶν, ἀπέχων πάντοτε τοῦ νὰ βλάπτῃ τοὺς ἀγαθοεργούς ἐξ αὐτῶν. Πλείστοι ἔλεγον πρὸς τοὺς ὅτι καὶ εὐηργετοὶ πολλοὺς πτωχοὺς χωρικοὺς, οἵτινες διὰ τοῦτο δὲν ἦτο παράδοξον ἐν τῷ παρελθόντι ἐνίοτε ὡς αὐτὸν τὰς καλύβας τῶν.

Ὁ ληστής λοιπὸν αὐτὸς εἶχε κατὰ τὴν ὁ τῆς πόλεως τῶν πέριξ. Ἀλλ' ὁ κ. Θωμᾶς Δρόσης, ὁ πλουσιώτατος τῶν κτηματικῶν τῆς παρὰ τὴν Ὀρθρὸν πόλεως Β*, εἶχε ἐν τῇ ἀσφαλεῖ τοῦ οἴκου ἀπότητος καὶ εὐτυχῆς. Λαδὼν μόνον μικρὰ τινὰ προφυλακτικὰ μέτρα, δὲν εἶχε πλέον νὰ φοβηταί τι, διότι ἡ οἰκία του ἔκειτο εἰς τὸ κεντρικώτερον τῆς πόλεως μέρος, καὶ οὕτω κατ' οὐδὲν παρενοχλεῖτο ὁ τερπνὸς βίος αὐτοῦ καὶ τῆς θελατικῆς του συζύγου Ἐλένης ἣν πρὸ ὀλίγου ἦδη χρόνον εἶχε νυμφευθῇ.

Ἡ Ἐλένη δὲν κατήγετο ἀπὸ οἰκογενείας πλουσίας ἢ σημαντικῆς, ἀπεναντίας μάστιγα ὑπῆρχον μεταξὺ τῶν συγγενῶν τῆς οὐχὶ ὀλίγοι χωρικοὶ, οἰκοῦντες ἐν τῶν παρὰ τὰς ὑπὸρεῖας τῆς Ὀρθροῦς χωρίων, ἦτο ὁμῶς ἐκτακτικῶς περικαλλὲς, οἱ δὲ κάτοικοι τῆς πόλεως Β*, ἀποβλέποντες εἰς τὸ κάλλος τῆς ἀφ' ἐνδὲς, ἀφ' ἐτέρου δὲ εἰς τὴν ἀφοσίωσιν ἣν ἐδείκνυε πρὸς τὸν σύζυγόν της, ἠτύχιζον ὅλοι τὸν κύριον Δρόσην.

Ὁ κ. Θωμᾶς, οὗτος ἡ οἰκία ἦτο τὸ ἐντευκτήριον

τῶν καλλιτέρων τῆς πόλεως οἰκογενειῶν, εἶχε κατὰ τινὰ ἐσπέραν τῶν ἀπὸ κερῶν μεγαλοπρεπῆ ἐν τῇ οἰκίᾳ του ἐσπέρειν. Ἐξω ἦτο μία τῶν ζεφεροτέρων τοῦ χειμῶνος νυκτῶν, ἀλλ' ὅτε οἱ κεκλημένοι ἐφθάνον εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Θωμᾶ, ἱκανοποιοῦντο εὐρίσκοντες ὅλας αὐτῆς τὰς αἰθούσας ἀποστειλόμεναι ἐκ θαμβωτικοῦ φωτισμοῦ ὅστις, χωρῶν καὶ πρὸς τὰ ἐξω διὰ τῶν ὑέλων τῶν παραθύρων, διέλυε μέρος τοῦ ἐκτὸς βασιλεύοντος σκοτους. Αἱ αἰθούσαι τοῦ κ. Θωμᾶ ὄλονεν ἐπληροῦντο ὑπὸ φαιδρότατων φιλικῶν οἰκογενειῶν αἰνέας, ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην προσήρχοντο ἀνὰ ἐμῆλους μετρητοεσιμένων καὶ μὴ, καὶ ἡ ἐσπερὶς ἐκεῖνη προεμνηνετο ἐκτακτικῶς λαμπρῶν. Ἐν τῇ συναναστρεφῇ, ὡς εἰς ὅλας τὰς πρὸ τριακονταετίας γινόμενας, προηγήθησαν τινὰ ἐκ τῶν ἀπλοῶν ἐκεῖνων παγκινήτων τοῦ κύμβου κλπ., ἃτινα τότε ἦσαν ἀπαραίτητος προεισαγωγή πάσης μεταξὺ οἰκογενειῶν διασκαδάσεως ἀφ' οὗ δὲ προσήλθον ὅλοι οἱ κεκλημένοι, ἤρχισεν εὐθὺς ὁ χορὸς, ὅστις βαθμὴδὸν ἐνεψυχούτο καὶ καθίστατο ὅλον ἐν ζωηρότερος, ὑπὸ τοῦς ἤχους ὀρχήστρας ἀνεπιλήπτου, ἥτις ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκεῖνη ἦτο τι ἐκτακτικὸν εἰς πόλιν μικρὰν οἷα ἡ Β*.

Ὁ χορὸς διήρκει ἀδιαιδέως μέχρι μεσονυκτίου, ὁπότε ἐπαύσε πρὸς στιγμὴν χάριν τοῦ περιμένοντος τοὺς κεκλημένους ἐν τῷ ἐστιατορίῳ λαμπροῦ γεύματος. Μετὰ παρέλευσιν ὁμῶς ἡμισείας ὥρας τὰ ζεῦγη τῶν χορευτῶν ἐπανάρχοντο ἀνὰ ἐν εὐθυμότερα ἢ πρὶν εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ χοροῦ, ἣν δὲν ἤρχισαν μετ' οὐ πολὺ νὰ πληροῦσιν.

Ὁ χορὸς ἤρχισεν ἐκ νέου ὑπὸ τοῦς ἤχους θαλαύτης μουσικῆς, ὅτε δὲ μετὰ μικρὸν ἐκαμεν αὐτὴ διάλειμμα ἵνα μετ' ἐλπίον ἐπαναρχήσῃ, τὸ ὥρολόγιον τῆς εἰσόδου ἠκούσθη ἠχησάν τὴν πρώτην μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥραν. Ἀλλὰ τὴν αὐτὴν στιγμὴν θέρους τις ἀλλόκοτος προσελθὼν κατωθεν ἀπὸ τῆς αὐλῆς, ἀπέσπασε τὴν προσοχὴν τῶν χορευτῶν οἵτινες ἀνὰ δύο περιεφέροντο ἐν τῇ αἰθούσῃ πρὸς ἀναψυχὴν. Πρὶν ἢ προσεθῶσιν νὰ διευκρινήσωσι τὸν ἀλλόκοτον ἐκεῖνον θέρουδον, νέαν συμβάν περιήγαγεν αὐτοὺς εἰς πανταχῇ ἐκπληξήν, ἀπὸ ἐν μὲν στιγμῇ εἶδον αἰνίγας τὴν αἰθούσαν τοῦ χοροῦ πληρωθεῖσαν ὑπὸ ἐννέα ἢ δεκά ἀνδρῶν γενειοφόρων ὁλῶν, ἀγρίων τὴν ὄψιν, ἐξωπλισμένων καὶ φερόντων φανταστικὰς μακίρας ὡς ἡ νῦς.

Οἱ κεκλημένοι ἐδίστασαν ἂν ἐπρεπε νὰ γελῶσιν ἢ οὐχὶ διὰ τὸ πρὸ αὐτῶν ἀπροσδόκητον θέαμα, ἀλλὰ βεβαίως θὰ ἐγέλων διὰ παιδίαν τῆς ἀπὸ κερῶν τοσοῦτον ἐπιτηγῇ, ἐὰν ἡ ὥρα δ' ἦτο ἦδη τόσον προεχωρημένη. Ὁ δισταγμὸς τῶν ὁμῶς δὲν διήρκεσε πολὺ διότι ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τῶν νεοελθόντων, μὲ τὴν ὄψιν εὐγενεστέρων καὶ πρὸς τὸν λαόν, προσχωρήσας ἐκ μέσου τῶν ἄλλων, ἐξήγαγε τῆς ἀμφιβολίας αὐτῶν τοὺς ἐπτοημένους πανηγυρίστας διὰ τῶν ἐξῆς λέξεων του, ὡς προέφερε μετὰ φωνῆς βροντώδους καὶ σταθερᾶς, « Ἀν κανεὶς ἐξ ὧν σὰς κινήθῃ ἢ ζητήσῃ νὰ σιωπῇ, θὰ ἴσθῃ ὅλοι νεκροί. Περιττὸν νὰ σὰς εἰπῶ ποῖος εἶμαι· πιστεύω ὅτι θὰ με ἐνστήσῃτε ἀρκετὰ καλά. Καὶ τώρα, ὅτι λάθω βέβαια τὴν τιμὴν νὰ ἰδῶ τὸν κύριον Δρόσην, ἐπειδὴ αὐτὸς καὶ μόνος μὲς ἔφερεν ἐδῶ. »

Παγερός ὁ δὲς ἐκυριεύσεν εὐθὺς τοὺς κεκλημένους οἵτινες ὅλοι ὁμοῦ συνεπαρρωθήσαν εἰς τὴν ἄλλην ἄκρην τῆς αἰθούσης, διότι δὲν ἤγγισαν νὰ μακρυψώσιν ὅτι εἶχον πρὸ αὐτῶν τὴν μυστηριώδη τῆς Ὀρθροῦς συμμορίαν. Πολλοὶ ἐκ τῶν κεκλημένων ἦσαν ἄνδρες γενναῖοι καὶ ἀπτόητοι, ἀλλ' οὐδὲν ἠδύναντο ἐν τῇ παρούσῃ περιστάσει, γνωρίζοντες ὅτι ματαίᾳ θ' ἀπέβαινε πᾶσα ἀπόπειρά των, καὶ μάλιστα ἀπλῶν ὡς ἦδη ἦσαν, ἐναντίον συμμο-

ρίας αγρίων ληστών, ὠπλισμένων μέχρις ἀντικειμένων ἢ παράτολμος καὶ ἀποδοτικός ἐμφανίσει περιήγαγε τοὺς πάντας εἰς ἀκρων πόρταν, πλὴν δὲ τούτου ἦσαν βέβαιοι, ὅτι καὶ τὸ ἐλαχίστον αὐτῶν πρὸς ἀπιστίας κίνημα βέβαιον ἀποτελέσκει. ὅτι εἶχε τὸν θάνατον. Πολλοὶ κυρία ἐν τῷ μεταξὺ ἐλιποθύμησαν, μὴν δὲ ἡ οἰκοδόμησις κατορθώσῃ ν' ἀντίξω γενναίως, ἐνῷ δὲ σύζυγος αὐτῆς κ. Θωμᾶς, μένων συνεπειρωμένος μεταξὺ τοῦ πλήθους τῶν ἐπισκεπτῶν, ἠγαγκάσθη ἐπὶ τέλους ὑπὸ τῶν ἐπιμόνων προσκλήσεων τοῦ ληστοῦ νὰ ἐξέλθῃ βήματα τινὰ πρὸ τῶν ἄλλων.

— Βλέπεις, κυρίε Δρόση, ἐγκολούθησεν ὁ ληστής, ὅτι ὁ κλέπτης τῆς Ὀρθρῆς διὰ τὸν ὁποῖον θὰ ἤκουσες βέβαια νὰ γίνεταί πολὺς λόγος, δὲν σ' ἐλησμόνησε καθόλου. Ἐμυθεῖ ὅτι ἔχεις ἑκατὸ χιλιάδων περιουσία, καὶ ἤλθε νὰ τοῦ μετρήσῃς τῆς ἐξήντα. Σοὺ κάρνει, ὡς βλέπεις, χάρι διὰ τῆς ἀλλοι πῶς μένου.

Ὁ τρόμος τοῦ κ. Θωμᾶ ὑπερχήρην εἰς τὴν κατωριεσμένην αὐτοῦν σφοδρὰν ἀγανάκτησιν διὰ τὸ θράσος τῶν ἀλλῶν ἐκείνων ληστών. Νὰ εἰσέλθωσι μετ' αὐτὸν τὴν οἰκίαν σου ἵνα τὸν ἀπαγγυμνώσωσιν! Ἐσκέφθη νὰ ὠρμήσῃ πρὸς τὸ παραθυρὸν ἐπικαλούμενος εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ καὶ ταύτην καὶ μυρίας ἄλλας ἐκίψαις αἰτινὰς ἐν μιᾷ στιγμή διήλθον τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, ταχέως ἀπερρίψεν ὡς ματαίαν καὶ ἀπεφάσισε νὰ ὑπαιφύῃ εἰς τὴν ἀναπόφευκτον ἀνάγκην, βλέπων ὅτι πᾶν κίνημα τοῦ ἀφευκτοῦ ἀποτελέσκει θάνατον αὐτοῦ. καὶ τῆς συζύγου του καὶ ὧν ἰσως τῶν παρευρισκομένων. Ἀπήντησε πρὸς τὸν ληστὴν ὅτι ἐπειδὴ ἡ περιουσία σου συνέκειτο κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς κτήματα, δὲν εἶχεν οὐδὲ κατὰ τὸ ἥμισυ, ποσὸν ὁποῖον τὸ αἰτούμενον, ὑπέσχετο δὲ ἐπὶ λόγῳ τιμῆς νὰ τὴν ἐγχειρίσῃ αὐτὸ τὴν ἐπαύριον, καθ' ὃν τρόπον ἐκεῖνος ἤθελε προσδεῖσθαι, συνάπτων δανειὸν ἀπέναντι τῶν κτημάτων του.

— Κυρίε Θωμᾶ, ἀπήντησεν ὁ ληστής μετὰ αὐτὸ παντὸς ὄρους, ἂς μὴ γάνωμε καιρὸς. Πειθόμαι εἰς τοὺς λόγους σου, ἀλλ' ὅσο νὰ ἐξουληθῇ ἡ ὑπόθεσις μας, ἔχω ἀνάγκη ἐνὸς ἐνεχυροῦ. Ἡ κυρία σου λοιπὸν θὰ λάβῃ τὴν καλωσύνην νὰ ἔλθῃ τώρα μαζί μας, καὶ δὲν ἔχεις τίποτε νὰ φεθῇς γι' αὐτήν. Ὅσο ἀποκαλοπέραιοι, θὰ ἔγῃ σὺν σὸ σπῆτι τῆς καὶ καλλιτερεῖ. Φθάνει μόνο νὰ πληρώσῃς καλὰ τὸ χρέος σου καὶ νὰ μὴ ζητήσῃς νὰ μάς βιάψῃς, γιὰ τὸ τότε ἀντὶ γιὰ τὴ γυναῖκά σου, μόνο τὸ κεφάλι τῆς θὰ λάβῃς πίσω.

Μεθ' οὗτος τὰς μάταιας διαμαρτυρίας τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς συζύγου του, ἡ Ἑλένη ἀπῆλθεν σχεδὸν λιπόθυμος ὑπὸ τῶν ληστών, οἵτινες φερόντες παράγγελαν ῥητὴς πρὸς τὸν Θωμᾶν καὶ τοὺς λοιποὺς παρευρισκομένους νὰ μὴ κινιόσκησιν τίποτε ἐκ τῶν διατρεβάντων ἔαν δὲν παρέλθῃ μὴ ἀκριβὲς ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὥρα, διότι ἄλλως ἢ ἀνιχνωτῶς θ' ἀπεκφαλίστοτο εὐθὺς καθ' ὁδόν. Συνάμα δὲ παρήγγειλαν εἰς τὸν ἀπεινωσμένον οἰκοδόμητον νὰ ἔχῃ τὸ χρηματικὸν ποσὸν ἑτοιμὸν ἐντός τριῶν ἡμερῶν, διότι μετὰ τρεῖς ἀκριβὲς ἡμέρας θ' ἀποσταλῇ τὸ διὰ τὴν παραλὸν αὐτῶν πρόσωπον, ὑπερῆπειτα θὰ τὸν παραδώσῃ ἀσφαλῶς τὴν συζύγον του. Ἡ συνοδεία μετὰ μικρὸν ἐγένετο ἀφανὲς ἐν τῷ σκοτεινῇ τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπὶ μίαν ὁλὴν ὥραν οὐκ ἔβη ἀπὸ κατὰ ἐστὴν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Θωμᾶ. Μελίς ὅμως τὸ ἐκκρεμὲς ἐσθλὴν τὴν δευτέραν πρωΐαν ὥραν, καὶ ταχέως τὴν σιγὴν ἐν τῷ οἴκῳ διεδύχθη γενικὴ ἀναστάσις καὶ αἱ περὶ τοῦ πρᾶκτοῦ συζητήσεις. Τὴν πρωΐαν ἐλκλῆρος ἡ πόλις ἐγνώριζε τὴν κατὰ τὴν παρελθούσαν νύκτα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Θωμᾶ τελεσθεῖσαν ἀπαγωγὴν.

Τὴν τρίτην ἡμέραν ὁ κ. Θωμᾶς περιέμενεν ἔχων ἔτοιμον

τὸ διὰ τοὺς ληστας πορὸν, ἀλλ' ἡ ἡμέρα αὕτη παρήλθε καὶ τὸ πρόσωπον περὶ οὗ ἐγένετο λόγος δὲν ἐστάλη. Μετ' ἀκραγ' ἀνιχνωτῶς ἐξ αὐτῆς συζύγος εἶδε καὶ τὴν ἐπιπομένην ἡμέραν παρελθούσαν ἐν ματαίᾳ προσδοκίᾳ, ἡ ἀνησυχία τοῦ δὲ αὕτη ἐκρουσθῆναι ἔπειτα καὶ πέμπτη ἡμέρα παρήλθε χωρὶς ὁ ἀπεσταλμένος τῶν ληστών νὰ φανῇ. Ἡ στρατιωτικὴ δύναμις, ἥς ἀπέφεγε μέχρι τοῦδε νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομήν, ὑπῆρξεν ἤδη τὸ μόνον κρημένον κατὰφυγόν. Διάφορα στρατιωτικὰ ἀποσπασματα ἐσπευσαν εὐθὺς ἀπὸ τὴν Ὀρθρὴν καὶ τὰ πέραν χωρία, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἡδομαζῶν ἀπέστρεφον ἀπρακτά, οὐδὲ ἔχγος τῆς ἐκταμένης συμμορίας διηγήθαι νὰ εὐρωσιν.

Ἔτος εἶχε παρέλθει χωρὶς οὐδὲν ἐν τῷ μεταξὺ ν' ἀκουσθῇ περὶ τῆς συζύγου τοῦ Θωμᾶ καὶ τῆς μυστηριώδους συμμορίας, ἐνῷ οἱ κάτοικοι τῆς Β', δι' οὗς μία τοιαύτη τολημὴ ἀπαγωγὴ καὶ ἡ μετ' αὐτὴν ἐξαφάνισις ἦτό τι ὅλως πρωτοφανὲς ἀφῆθησαν εἰς διάφορους ἐπὶ τῶν γενομένων γκῆλεις. Οἱ πλείστοι συνεπείρουν ὅτι ἡ συμμορία ἐγένετο ἀφανὲς ἐκ φόβου μὴ ἀφευκτῶς συλληφθῇ κατὰ τὴν τοιαύτην παρατόλμῳ ἀπαγωγῇ ὑπῆρχον ἄλλως καὶ τινες ὑποστηρίζοντες ὅτι αἱ τινος τῆς γενομένης ἀπαγωγῆς ἦτο ὅχι ὁ πλοῦτας τοῦ κ. Θωμᾶ, ἀλλ' αὕτη ἡ ἀπαχθείσα, ἥς ἡ καλλιτερεῖ ἀπὸ πολλοῦ εἶχεν ἐπισύρει τὴν προσοχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς συμμορίας. Οἱ τελευταῖοι μάλιστα οὗτοι συνώδευον τοὺς συμπερασμοὺς τῶν μετ' αὐτοῦ ἄλλας ἀρίστους ὑποθέσεις, λέγοντες ὅτι ὁ ληστής τῆς Ὀρθρῆς ἤρθε ἀπὸ πολλοῦ τῆς Ἑλένης, καὶ ὅτι ἐν ἡ ἐποχῇ αὕτη ἦτο ἐπὶ κέρη, ἐνθυμοῦνται ἐπισκεφθέντα δύο ἡ τρεῖς φορές τὴν πόλιν Β' ἀλλοκοτὸν τινα ἔχον, περὶ οὗ τὴν ὥραν οὐκ ἀνενδοκίμως ὅτι ἦτο αὐτὸς ὁ ληστής, ἐρχόμενος μετρημασμένος ἵνα βλέπῃ τὴν ἀπαχθὴν γυναῖκα του. Ἄλλοι δὲ πάλιν ἐξέφερον ὅτι ἀρίστους ὑποθέσεις, περὶ τῆς καλλιτερεῖς τοῦ ἐξαφανισθέντος ληστοῦ τρεῖς τι πρόσωπον μυστηριώδους παρελθόντος ἐματεστημένον ἀπὸ ἐτῶν μακρὰ τῆς συζύγου του ἐν τινὶ μικρῷ τορνακίῳ χωρίῳ, ἀπορριπθῆναι ἀλοκλήρῳ δι' ἰσθμὸν τοῦ χρηματικῶν.

Μόνος ὁ Θωμᾶς ἤγγειε τι ἐξ ὧν τούτων νὰ υποθέσῃ. Ἀλλ' ἐφ' ὅσον ὁ κληρὸς παρήρχετο χωρὶς οὐδὲν νὰ μανθάνῃ οὕτως περὶ τῆς ἀπολασθείσης συζύγου του, καθίστατο ὀσημερὶα μελαγχολικώτερος, καὶ τὴν σήμερον, πάντοτε παραδοδόμενος εἰς τὴν θλίψιν του, ἀπεφύγει πᾶσαν συναστροφήν, διακύν βίον ἐντελῶς μονήρη.

Τὸ δυστύχημα ὅμως τοῦτο τοῦ κ. Θωμᾶ καὶ ἡ διὰ παντός ἐξαφάνισις τῆς ἀτυχῆς αὐτοῦ συζύγου εἶχε καὶ τὸ ἀγαθὸν τῆς ἀποτελέσκει, διότι τριῶν καὶ ἑκατὸ ἔτη ἔχονσι παρέλθει χωρὶς πλέον ν' ἀκουσθῇ τι περὶ τοῦ ἀλλοκοτοῦ ληστοῦ, οὕτως ἡ ἐξαφάνισις ἀπανάτωκε τὴν τρυφάν εἰς τὴν περὶ τὴν Ὀρθρὴν μέσιν.

Ἄλλὰ μοι διηγεῖτο ἐσπέρων τινὰ τοῦ θεοῦ, καθ' ὃ

ἔχον μετὰ τὴν εἰς τὴν πόλιν Β' ὁ ἐκεῖ γηραιὸς ἐκ πατρὸς φίλος μου Χ... Εἰς πάντας ἐν γένει τὸς κατοίκους τῆς πόλεως ταύτης εἶνε γνωστὸν τὸ ἀνωτέρω συμβῆναι τοῦ κυρίου Δρόση, ἀλλ' εἰς ἐκ τῶν καλλιτερεῖ γυναικῶν τούτου εἶνε ὁ γηραιὸς Χ... ὅστις συνέβη νὰ παρευρίκηται εἰς τὴν ἐσπέρην τοῦ κ. Θωμᾶ μετὰ τῶν λοιπῶν κεκλημένων κατὰ τὴν κακὴν ἐκείνην νύκτα τῶν ἀπῆχε.

Κ. Ι. ΠΡΑΣΣΑΣ